KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15
Ročník XXIX • únor • 2023

DIAKONIE

ZE ŽIVOTA MLÁDEŽE

CESTA OBNOVY

ŠANCE PRO BRNO

veritas

PROGRAM NA ÚNOR 2023

Obsah

2 Kalendárium — Josef Vávra
3 Sborová kronika
4 Vzpomínka na s. Naději Veselou
5 Zprávy ze staršovstva — staršovstvo
6 Střípky z Diakonie — Miriam Kohoutová
7 Vzpomínka na s. Květoslavu Matulíkovou
9 Ze života mládeže — Ema Bagarová
11 Pojďme do toho všichni — Felix Davídek
12 Seminář Veritas — Josef Vávra
13 Letopisy — Josef Vávra
14 Únor v našem sboru

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: Daniel Komrska, David Fajfr, Bronislav Matulík, mládež a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatel:
Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)
vikář:
Vojtěch Barot (tel.: 602 263 480)

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

https://www.facebook.com/cirkev.bratrska.kounicova

Pobočka Diakonie:
Miriam Kohoutová - tel.: 736 478 678

Kalendárium

únor 313 – císař Konstantin vydal edikt milánský, který umožnil svobodu náboženství v Římské říši.

2. února – Hromnice, církevně svátek Uvedení Páně do chrámu/Očišťování Panny Marie.

9. 2. 1753 – v Klatovech narozen Václav Matěj Kramerius, spisovatel, novinář, vydavatel *Krameriusových Pražských poštovských* (později *c.k. Vlasteneckých*) *novin* a majitel prvního českého obrozeneckého vydavatelství Česká expedice.

9. 2. 1863 – Henri Dunant zakládá v Ženevě Mezinárodní výbor pro pomoc raněným vojákům, z níž se pak vyvinul Mezinárodní červený kříž.

9. 2. 1873 – ve Staré Říši na Jihlavsku narozen katolický myslitel a vydavatel Josef Florián.

9. 2. 1883 – v Černé Hoře narozen moravský historik genealog a heraldik Josef Pilnáček.

11. 2. – Světový den nemocných, vyhlášen v roce 1993 z podnětu papeže Jana Pavla II.

11. 2. 1848 – v Nové Vsi (poblíž Neratovic) narozen pozdější brněnský kazatel Josef Kostomlatský.

13. 2. 1858 – zrušena věznice na Špilberku a z ní propuštěni poslední vězňové.

pokračování na straně 10

KOMPAS — Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 23. 2. 2023. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulísek. Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

SBOROVÁ KRONIKA

ÚNOR / 2023

K Hospodinu stále mé oči hledí,
on moje nohy z pasti vyprostí!
Žalm 25.15; B21

BLAHOPŘEJEME

kdy	komu	proč
5. 2.	sestře Ludmile Dvořáčkové z Brna	76 let
7. 2.	sestře Halině Heczkové z Brna	86 let
13. 2.	sestře Ludmile Packové z Brna	71 let
16. 2.	sestře Jaroslavě Pilkové z Brna	82 let
27. 2.	sestře Martě Smolíkové z Brna	77 let

NAROZENÍ

V sobotu 28. ledna se manželům **Pavle a Rudolfovi Sychrovým** narodil syn **Jonatan**.

ÚMRTÍ

V sobotu 14. ledna zemřela ve věku 80 let sestra **Naděje Veselá**. Pohřební rozloučení se konalo 20. ledna v naší modlitebně.

V pondělí 16. ledna zemřela ve věku 88 let sestra **Květoslava Matulíková**. Vzpomínkové shromáždění se konalo 28. ledna v naší modlitebně.

Vzpomínka
na sestru Naději Veselou

12. 10. 1942 – 14. 1. 2023

Naděje Veselá, jak jsme všichni říkali „teta Naďa“, se narodila 12. října 1942 v Konici u Prostějova v rodině Libuše a Emanuela Veselých jako první ze čtyř dětí. Jejími dalšími sourozenci byli tři chlapci – Petr, Jan a Samuel. Otec byl stavitel a matka se starala o děti v domácnosti. Když bylo Nadě dvanáct let, otec odešel od rodiny a matka zůstala na výchovu a starost o děti sama. Nastoupila do zaměstnání jako účetní ve Službách města Brna a Nadě připadl úkol postarat se o své tři mladší bratry. Ráno je musela vypravit do školy a nejmladšího dovést do školky, odpoledne dohlédnout na jejich aktivity a večer je uložit do postele, aby pomohla mamince. Už jako velmi mladá musela být schopná pro všechny nakoupit, uvařit i vyprat. Zřejmě to dělala ráda, protože si při tom stále zpívala a tak i ve svých bratrech nenásilně pěstovala vztah ke zpěvu a hudbě, který všechny provázel celým životem. Navíc svojí dobrotou a láskou pomáhala vytvářet mezi sourozenci pevné pouto, které trvá dodnes. Rodina žila velmi skromně, ale maminka Libuše se všemožně snažila vynahradit dětem chybějící otcovu péči. Odmalička je pravidelně vodila do shromáždění, kde pod vlivem Božího slova Naďka i její sourozenci postupně uvěřili.

Po ukončení základní školy Naďa přešla na gymnázium a po maturitě pokračovala ve studiu na Stavební fakultě, obor meliorace. Jako mladá inženýrka pak nastoupila u firmy Ingstav Brno, kde ve funkci stavbyvedoucí budovala řadu pozemních staveb i vodních děl – například autoservis na Lesné nebo sypanou hráz přehrady ve Slušovicích. Po roce 1998 pracovala jako vedoucí stavebního odboru na Úřadu městské části Nový Lískovec, v důchodovém věku pak přijala zodpovědnou funkci účetní a sborové sestry ve zdejším sboru. Pečlivě vykonávala všechny práce s tím spojené, při četných svatbách působila i v roli matrikářky a nejrůznějším způsobem se účinně zapojovala do sborového života. Dokud ji nezradily nemocné hlasivky, ráda zpívala i v pěveckém sboru. Její život byl skutečně velmi aktivní a pestrý, zvláště během působení v Ingstavu jezdila za svou prací z místa na místo, a tak možná i proto zůstala celý život svobodná a nezaložila vlastní rodinu.

O to víc lásky, času i energie věnovala do vztahu s rodinami svých bratrů zde v Brně; v neustálém telefonickém i mailovém kontaktu byla i s rodinou nejstaršího bratra Petra, který žije už dlouhá léta v Kanadě. Tuto svou širokou rodinu velmi milovala a

byla duší četných rodinných setkání. Všechny členy rodiny se snažila podporovat v jejich životních zápasech, uměla vždy plakat s těmi plačícími a upřímně se radovala ze všech úspěchů i radostí svých blízkých. V posledních letech se dokázala trpělivě věnovat i svým vnoučkům (jak jim říkala), tedy dětem svých neteří a synovce. Byla ochotná je pohlídat, provázet na výletech či dovolených, vždy pro ně měla čas, stejně jako pamlsek. Prakticky stále šetřila, aby mohla všem koupit dárky k narozeninám i pod vánoční stromeček.

Naďčin zájem se však neomezoval jen na vlastní rodinu. Měla velmi mnoho přátel mezi spolupracovníky v zaměstnání i v ostatních křesťanských sborech napříč denominacemi, se kterými udržovala časté a přátelské kontakty a kde byla velmi oblíbená. Ani později v nemoci neztratila nic ze své vlídnosti, a tak při svých opakovaných pobytech v nemocnici mohla být svým statečným přístupem oporou i svědectvím mnoha spolupacientkám i ošetřujícímu personálu.

Měla též velmi ráda svou vlast a upřímně se zajímala o dění v naší současné společnosti i ve světě. Budoucnost a směřování naší země jí skutečně ležely na srdci, proto ještě v sobotu ráno podle svého přání vhodila svůj hlas do přenosné urny ve volbě prezidenta republiky.

Taková byla teta Naďa – zodpovědná, spravedlivá, statečná, milující.

Taková odešla ke svému Pánu v sobotu 14. ledna a tak na ni budeme s láskou a úctou vděčně vzpomínat.

z pohřebního rozloučení, rodina

Výpis ze zápisů

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ LEDEN 2023 | BRNO

Přítomni: Vojtěch Barot, Petr Dadák, Karel Hůlka, Miroslav Křipač, Tomáš Nykodým, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra.
Jednání probíhala částečně v on-line režimu.

1. Staršovstvo se v rámci přípravy na setkání Veritas zamýšlelo nad duchovní situací sboru na základě rozboru jednotlivých oblastí podle 10 znaků zdravé misijní církve. Staršovstvo vyjádřilo touhu vykročit na Cestu obnovy a hledat místo a směr, kde a jak by měl sbor působit.
2. Staršovstvo projednalo potřebu hledat nové vedoucí pro práci v Malém dorostu a bude hledat způsoby, jak je oslovit a získat.
3. Bylo rozhodnuto o přesunutí místa setkávání modlitebníků před nedělním shromážděním do besídkové místnosti od 15. 1. 2023.
4. Staršovstvo rozhodlo o finanční podpoře projektu „Stavění legového městečka“.

5. Staršovstvo souhlasilo, aby v našem sboru proběhlo ve dnech 6.–7. 3. jednání Rady CB, a děkuje sestrám, které se uvolily postarat se o občerstvení.
6. Staršovstvo vyslovilo souhlas s finanční podporou mládežníků, kteří se zúčastní vzdělávací konference Studna.
7. Staršovstvo se zabývalo podněty doručenými od jednoho z členů sboru k projektu rekonstrukce modlitebny, bere je na vědomí a bude s nimi pracovat.

staršovstvo

Střípky z Diakonie

V lednu 2023 jsme začali s aktivitami až ve čtvrtek 19. 1. na Tvořivém kroužku. Lednové setkání seniorů jsme museli zrušit, protože Miriam s Inkou byly nemocné a organizace setkání by tím byla velice ztížena.

V kroužku jsme při prvním setkání v roce tvořili hvězdičky z papírových pytlíků od čaje. Skládání vyžaduje velkou motorickou přesnost. Několik hvězdiček si můžete prohlédnout na nástěnce. Sešlo se nás celkem šest a většinu času jsme samým soustředěním mlčeli. Aktivita se však účastníkům líbila a byla pro ně zajímavá. Papírové sáčky jsme sbírali už od minulého roku, abychom měli dostatečný výběr různých barev. Navíc jsme dostali darem dvě krabičky pytlíčků nasbíraných právě k tomuto účelu. Před Vánocemi se ke klasickému složení Tvořivého kroužku přidala seniorka paní Maruška, která bydlí nedaleko sboru. Jsme rádi, že máme mezi sebou novou tvář a že se jí mezi námi líbí.

Další lednové aktivity Diakonie se soustředily na vyúčtování dotací, psaní zpráv, potvrzování darů a zhodnocování aktivit z minulého roku. Připravujeme také setkání správní rady, kde budeme řešit, co budeme dělat dál.

Srdečně zveme všechny seniory na další setkání, které plánujeme **na úterý 14. 2. 2023 od 10 hodin.**

V Tvořivém kroužku se budeme opět scházet vždy ve čtvrtek kromě svátků a prázdnin od 14.00 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni!

Potvrzení o darech jsme předávali a posílali poštou dárcům individuálně a doufáme, že je všichni v pořádku obdrželi. Pokud by se vyskytla nějaká chyba, prosím, neváhejte se obrátit na Miriam nebo Marine. Děkujeme.

Za Diakonii Miriam Kohoutová.

Vzpomínka
na sestru Květoslavu Matulíkovou

2. 5. 1934 – 16. 1. 2023

Dokonalá dáma, milující a pečující maminka a babička. Byla úchvatná sestra v Kristu a tetička, obdivuhodná žena. Když na ni vzpomínám – tedy já osobně, mám pocit sametu, napsala rodině blízká přítelkyně Darka Kučerová.

Narodila se 2. května 1934 v Brně rodičům Jaroslavu a Jaroslavě Brunclíkovým. Rodiče se brzy přestěhovali do Zlína a prvních 10 let jejího života v rodině spolu s jejími dvěma sestrami, Evou a Jaroslavou, patřilo k nejšťastnějšímu období života. To však skončilo nejen vypuknutím druhé světové války, ale také tragickým úmrtím maminky. Od té doby nebylo nic jako dřív, strachem ze smrti pak byla traumatizována prakticky až do konce svého života. Nejenže jako dítě viděla mrtvé vojáky, ale sama také v té době málem zemřela na tyfus.

Tatínek Jaroslav, po němž zdědila mimořádnou empatii a nekonfliktní povahu, se po válce rychle, a žel ne šťastně oženil s Boženou, která neměla cit pro děti. To bylo pro Květoslavu a její sestry nesmírně těžké, zároveň je to ale stmelilo na celý jejich život. Dohromady proto na mnohé působily jako tři grácie, zvláštním způsobem půvabné a krásné. Možná to ale bylo i tím, že se jejich babička jmenovala Eleonora von Kasalická, měla šlechtický původ.

Květoslava v sobě měla zvláštní smysl pro krásu. Vypěstovala si čistý charakter, milovala Krista, měla ráda lidi, zvláště svou rodinu, ale zároveň měla neskrývanou radost z pěkných věcí. V jejím křesťanském životě rozhodně nebyla vnitřní a vnější krása v rozporu. Obava její maminky z dětství, aby Květuška nebyla v dospělosti marnivá, se ukázala jako zbytečná, zvítězila v ní krása křesťanského, a tedy Kristova charakteru. Byla velká modlitebnice, denně se za všechny blízké dlouhé hodiny vroucně modlila a četla Písmo.

Vdala se den po svých osmnáctých narozeninách za Slavoje Matulíka, který se do ní zamiloval už v jejím dětství. Zaujala ho a okouzlila nejen svým vzhledem, ale také mimořádně nádherným hlasem sólové zpěvačky. Se Slavojem, do kterého se též

zamilovala, měla dva syny, Dalibora a Bronislava, a žila s ním nakonec dlouhých sedmdesát let. Mateřská láska bylo její největší štěstí, dokázala však stejně jako své děti milovat i své snachy, vnoučata a pravnoučata.

Kariéra pro ni nebyla moc důležitá. Pracovala jako zubní instrumentářka a po mnohaletém období péče o děti doma pracovala až do důchodu jako sekretářka v advokátní kanceláři, zvláště pak u své sestry Jaroslavy, která jí až do smrti nejen v krizových situacích velmi pomáhala a byla jí úžasnou oporou. To už ale žila s rodinou v Brně. Zajímala se o lidi, dovedla unést jejich těžké příběhy, až jsme se v rodině obávali, aby ji její empatie nezničila, což se díky Bohu nestalo. A to ani tehdy, když se musela vyrovnávat s mnoha zklamáními v osobním životě.

Od narození žila v Církvi bratrské. Nejprve ve Zlíně, pak v Brně na Kounicově, potom deset let ve Sboru Královopolská, jehož byla s manželem a rodinou staršího syna zakládající členkou, aby se na závěr života opět vrátila do Kounicovy. Jistě stojí za zmínku, že právě oněch deset let budování nového sboru hodnotila jako jedny z nejkrásnějších v jejím životě s manželem. Otevírala svůj domov i lásku novým lidem, předávala své životní zkušenosti, a to všechno se svou nezměrnou empatií.

Poslední léta jejího života byla poznamenána nemocí, postupným slábnutím a žel pak během posledního roku a půl i oddělením od domova ve zdravotnickém zařízení. Oba synové s rodinami jí byli nablízku do posledních hodin. Naposled vydechla v pondělí 16. ledna 2023 v 88 letech.

Dlouholetý přítel rodiny Daniel Fajfr poté, co se dozvěděl zprávu o úmrtí Květoslavy Matulíkové, napsal Slavojovi:

Rád vzpomínám na setkání s ní, paradoxně to první bylo v obýváku Baťova domku ve Zlíně, kdy jsem se jako malý kluk zadíval do její krásné tváře v obraze na stěně, který jsi maloval. Později to byla milá setkání, její vlídná tvář a trpělivá víra bude scházet. Díky Bohu za její život. Ať sám Pán zaplní mezeru, která nyní ve vašem životě vznikla.

Jak úžasné, že se v Kristu naplnilo slovo proroka Izajáše, které připojuji k Žalmistovu vyznání: Už nebudeš mít slunce za světlo dne, ani jas měsíce ti nebude svítit. Hospodin ti bude světlem věčným, tvůj Bůh tvou oslavou (Iz 60,19).

z pohřebního rozloučení, rodina

Ze života mládeže

před Vánocemi a po nich

Mládež nám zase vyrostla a my hledali nové místo pro naši klubovnu. Po dohodě se staršovstvem se čtyři mládežové sedačky umístily do zadní části šachovnicového sálu. Témata mládeží se točila kolem blížících se Vánoc a jejich významu pro nás. Během vánoční mládeže jsme putovali po Brně a společně objevovali příběhy postav z Bible a jejich setkání s Ježíšem. Putování skončilo v mládežovce, kde došlo i na rozdávání dárků a pojídání cukroví.

Během prosince se udály i jiné akce. Začaly jsme babincem, což je společná akce pro holky velkého dorostu a mládeže a téma bylo o tom, jak nás vidí Bůh. Přitom jsme společně pekly a zdobily perníčky.

Týden nato u nás byla společná mládež Jihomoravského kraje. Dá se říct, že tentokrát se účastnily opravdu všechny mládeže. Hukot (Kounička), Noha (Královopolská), Paradoks (Na cestě), Betánie, Kyjov a z Letovic přijel Pavel Kratochvíl, který nás obohatil slovem na téma Misie. Moc jsem si užila setkání s lidmi, které tolik nevídám, a byla to skvělá možnost vidět, jak všechny mládeže rostou. Nejvíce mě oslovily diskusní skupinky plné otevřenosti.

Uprostřed měsíce jsme se potkali na společném sledování křesťanského seriálu Chosen, který nám byl inspirací k vánoční sérii.

Po svátcích jsme byli jako mládež pozváni na tradiční zimní výjezd do Orliček spolu s velkým dorostem. Akce se zúčastnilo jenom pár z nás (hlavně kvůli zkouškám a nemocem, tak vám to rovnou vkládám jako podnět k modlitbám), ale o to víc jsme měli možnost sblížit se s budoucími mládežníky. Rok byl zakončen mládežovým silvestrem u nás ve sboru, kde už se nás tentokrát zase sešla kupa. A za sebe můžu říct, že mi bylo potěšením začít nový rok právě s těmito lidmi.

Během ledna jsme začali sérii programů na téma Modlitba. Protože máme rádi filmy, byli jsme v kině zhlédnout nový film Avatar: The Way of Water. A jako obvykle nechyběla jedna mládež, při které jsme si mohli pochutnat na výborných palačinkách.

Za mládež zpracovala Ema Bagarová.
Děkuji, že na nás myslíte.

dokončení ze strany 2

KALENDÁRIUM

VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

13. 2. 1883 – v Benátkách zemřel německý hudební skladatel a básník Richard Wagner.

15. 2. 1738 – v Praze zemřel sochař a řezbář Matyáš Bernard Braun.

15. 2. 1913 – v Brně se narodila matka Václava Havla Božena Havlová, roz. Vavrečková.

15. 2. 2003 – zemřeli novinář a cestovatel Miroslav Hanzelka a také herec a spisovatel Miroslav Horníček.

17. 2. 1853 – narozen spisovatel a dramatik Jaroslav Vrchlický (vl. jménem Emil Frída).

17. 2. 1868 – v Brně narozen Maria Pavel Josef Antonín, hrabě Huyn, brněnský biskup (1904–1916), arcibiskup pražský (1916–1919) a titulární patriarcha alexandrijský (1921–1946).

18. 2. 1838 – v Chrlicích narozen Ernst Mach, fyzik, filosof a rektor německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze.

19. 2. 1473 – v polské Toruni narozen Mikuláš Koperník, významný matematik a astronom, autor heliocentrické teorie.

20. 2. 1523 – v Přerově narozen biskup Jednoty bratrské Jan Blahoslav.

23. 2. 303 – římský císař Diokletián nařizuje srovnat se zemí nově vybudovaný kostel v Nikomédii (dnešní Izmit v Turecku). Nikomédia byla v té době císařovou rezidencí a patřila proto mezi nejvýznamnější města Římské říše. Následný den pak vydává nařízení (tzv. První edikt proti křesťanům), které přikazuje, aby se k obdobným opatřením proti křesťanům přikročilo po celém území Římské říše – začíná tak poslední období pronásledování křesťanů v Římské říši.

24. 2. – svátek sv. Matěje apoštola. Připomíná postavu apoštola Matěje, který byl vylosován, aby v apoštolském kruhu nahradil Jidáše (viz Sk 1,15–26).

25. 2. 1863 – v Brně narozen právník, docent na brněnské technice a zemský viceprezident moravsko-slezský Bedřich Remeš.

25. 2. 1923 – v Tuřanech narozen brig. generál Emil Boček, příslušník RAF za 2. světové války.

17. – 25. 2.1948 – tzv. Vítězný únor. Vládní krize vzniklá demisí demokratických ministrů, kteří odstoupili na protest proti jednání komunistických představitelů, zejména pak kvůli personálním čistkám v bezpečnostním aparátu. 25. února prezident Edvard Beneš přijal návrh Klementa Gottwalda na rekonstrukci vlády; komunisté tak legálně přebírají vládu v Československu a začíná jedenačtyřicetileté období totality.

◆ *Události označené ✿ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 13).*

Pojďme do toho všichni

Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? (Iz 43,19a)

Myslím, že naše sborová iniciativa – duchovní obnova – postupně nabírá na obrátkách. Tak především se chci zmínit o výzvě sestry Báry Packové, která v neděli 22. ledna nám všem promluvila do duše. Její vystoupení – hodně emoční, až chvílemi na kraji pláče – nás všecky muselo vzít za srdce! Cítili jste to také tak? Já bezpochyby. Bára mluvila o tom, že jde do duchovní obnovy proto, že je vlastně „sobecká", že především ona sama ve svém vlastním životě potřebuje obnovit svůj duchovní rozměr. A vzpomínala na situace, kdy byla v kontaktu s různými lidmi – pravděpodobně nevěřícími – a přesto jim nedokázala předat svědectví o svém vztahu s Bohem a s Ježíšem, což jí přišlo dodatečně líto. A ruku na srdce: Není toto situace skoro každého z nás? Moje určitě ano! Ani já skoro nikdy – až na výjimky – nejsem připraven předávat druhým radostnou zprávu o svém vztahu s Ježíšem. Co s tím? Nechat to tak být a říci si: „Však ono se zas tak nic zvláštního neděje a ostatně, Pán to má všechno ve své moci," nebo se konečně zamyslet nad tím, že Boží vůle je jiná a že Pán si přeje, abychom to poselství o vysvobození z otroctví hříchu a nejrůznějších závislostí předávali dál... Řekla toho daleko víc, co by stálo za zapsání a zapamatování, ale ta moje paměť'... Přesto nakonec její výzva „Pojďme do toho všichni!" možná byla shrnutím všeho předem řečeného a musela se dotknout snad každého z nás. Je tady někdo, koho se její projev vůbec nijak nedotkl a nevzal za srdce? A včera v neděli na semináři Veritas s Davidem Novákem jsem prožíval opět něco podobného jako týden předtím s Bárou. David je za ta léta působení v církvi už zaběhnutá veličina a jeho zkušenosti jsou určitě velmi cenné a mohou inspirovat každého z nás. Mně osobně jsou jeho nejrůznější důrazy a apely velmi blízké, souzním s nimi a myslím si, že jeho postavení v naší církvi jako předsedy je zcela legitimní a opodstatněné. Zvláště mě – a je to už před nějakým časem – velmi zasáhl jeho apel na tzv. vyjití z naší komfortní zóny, což se může týkat našeho osobního života, ale i toho sborového. Co všechno dělá sbor na „Třináctce", což, myslím, je městská část Praha 13, jak nabídli své sborové prostory aktivitám pro rodiny s dětmi na velkém městském sídlišti s cca padesáti tisíci obyvateli, protože zjistili, že právě v okolí jejich sboru je nejvíce zastoupena tato věková skupina a poslání církve není žít v ghettu, ale otevřít se pro druhé... A že ani po pěti letech tohoto „otevření světu" nebyly žádné náznaky toho, že by někdo chtěl vstoupit do církve, a už to chtěli zabalit, i sám David si říkal, „tolik jsme pro to obětovali a nic, tak to zabalíme a skončíme to." Nebyly vidět žádné výsledky v podobě obrácených lidí ke Kristu... Teprve po ještě větším časovém odstupu, možná šesti, sedmi let – prosím, neberte mě za slovo, doluji jen ze své chabé paměti – se začaly objevovat první výsledky... Ale byli trpěliví a vydrželi. Jako sbor otevřeli dokořán své dveře pro současného člověka, nabídli svůj prostor, dokonce zaměstnali odborníky

právě na tuto specifickou skupinu... Mají tři misijní projekty: Podpora Ukrajině, jedné africké zemi a pak vězeňská služba. A co Kounička? Pootevře aspoň trochu svoje dveře?

Co ještě mě zaujalo na semináři:

1) veškeré naše uvažování a aktivity podřídit vlivu působení Ducha svatého;

2) vést ve sboru rozhovor „každého s každým“.

Milí bratři a sestry, přátelé našeho sboru, nastupujeme novou etapu v našem životě a snad už to můžu říci, nabízíme své srdce, své schopnosti pro nový začátek v naší sborové práci. Chtějme být otevření pro působení Ducha, ale i pro sebe navzájem! Za to se modlím a žehnám ve jménu Božím každého z nás i naši službu.

Felix Davídek

Seminář Veritas

V neděli 29. ledna odpoledne proběhl v našem sboru seminář Veritas (lat. „Pravda“), coby úvodní zastavení naší sborové Cesty obnovy. Po dopoledním shromáždění a dobrém obědě, za který jsme byli velmi vděční, se ve 14 hodin shromáždilo v sále cca 70 lidí (hrubým odhadem), abychom se společně zamýšleli nad duchovním stavem našeho sborového společenství a porovnali jej s charakteristikami zdravého misijně zaměřeného sboru. Nešlo o pouhou přednášku, nýbrž o interaktivní seminář, kde jsme společně, i každý sám za sebe definovali, kde vidíme pozici našeho sboru i jeho směřování (současné i budoucí). Bylo to velmi zajímavé i poučné a oči otevírající.

Pokud vás takové rozvažování zajímá a nestihli jste tento seminář, nebo byste se k věcem, které na něm zazněly, znovu rádi vrátili, na našem sborovém webu v sekci „Pro členy“ najdete jak celý záznam tohoto semináře, tak i prezentaci, kterou si k němu připravil br. David Novák. Budeme rádi, když se do přemýšlení o našem sboru zapojí co nejvíce lidí, neboť každý z nás vnímá sbor, jeho smysl, směr a cíl, jakož i jeho silné stránky i slabiny jinak a jedinečně, a tudíž každý z nás může přispět k této diskuzi. Těšíme se na společná setkávání nad tímto tématem.

za Tým Cesty obnovy
Josef Vávra

Letopisy
k únorovým výročím

2. února – Hromnice = svátek Uvedení Páně do chrámu/Očišťování Panny Marie. Připomíná novozákonní událost přinesení nedávno narozeného Ježíše Krista do chrámu 40. den po jeho narození (jak to předepisoval Mojžíšův zákon pro všechny prvorozené) a setkání Ježíše, Marie a Josefa se Simeonem a Annou (viz Lk 2,22–39). V řeckém prostředí je proto tento svátek nazván Hypapanti, tzn. Setkání. V katolické církvi je slaven též jako **Světový den zasvěcených osob**, kdy se vzdává Bohu dík za povolání k duchovní službě. V tento den (ale nejen v tento den) můžeme tedy Bohu děkovat za naše kazatele, vikáře i všechny, kdo v církvi slouží jako učitelé či v dalších službách, ale také prosit o povolání dalších do duchovních služeb. V lidovém prostředí byl tento den také vnímán jako čas ochrany proti ohni, bouřím a bleskům – tradičně se světily svíčky-hromničky, které pak měly tuto ochranu poskytovat, kdykoliv je lidé dali do oken při bouřkách. Na Hromnice se uklízely z domů a kostelů betlémy a zbylé vánoční stromky. K Hromnicím se vztahují i četné pranostiky – ta nejznámější, „Na Hromnice o hodinu více," se týká prodlužování dne (tedy doby světla) oproti dni zimního slunovratu (exaktní číslo je ale pro naše území 80 minut).

---

11. 2. 1848 – narozen Josef Kostomlatský. Rod Kostomlatských měl židovské kořeny, jeho praotcem byl kostomlatský žid Herschel Pinkas, který se roku 1786 obrátil pod vlivem kázání evangelického duchovního Jana Végha ke křesťanství a přijal

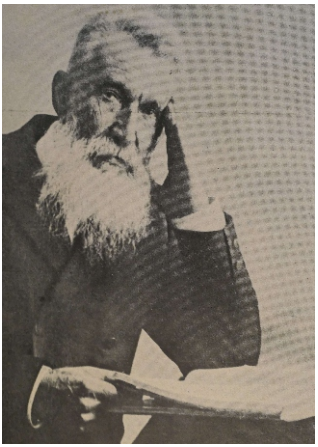

nové jméno Jakub Kostomlatský. Josef Kostomlatský pocházel z Nové Vsi a už jako student se přiklonil k nově se formující a o státní uznání bojující Svobodné reformované církvi (nynější Církvi bratrské), ve svých 31 letech pak vyměnil výnosné povolání železničního inženýra za duchovní službu, odešel na studia na švýcarskou Chrischonu a po návratu se stal jedním z kazatelů této nově uznané církve. Svou službu začal jako evangelista v Táboře a také začal vydávat časopis Betanie, který pak nové církvi dlouho sloužil jako misijní i výukový prostředek. Jako kazatel pak působil v Táboře, Písku, Bystrém a v Praze-Vinohradech. Roku 1903 přišel do Brna, kde působil až do své smrti v červnu 1918. Za dobu svého působení zde se mu podařilo konsolidovat dříve dosti po skupinkách rozptýlený sbor a získat pro něj trvalejší místo ke scházení postavením domu na Nových Sadech č. 32 (slavnostně otevřen 8. září 1910).

Josef Vávra

Únor v našem sboru

Nedělní shromáždění i biblické hodiny jsou přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti (v 10.00, pokud není uvedeno jinak)
5. 2. br. Josef Vávra
12. 2. kaz. Daniel Komrska + VP
19. 2. kaz. Dalimil Staněk (CB Zlín)
26. 2. br. Petr Raus
5. 3. kaz. Karel Hůlka

Modlitební chvíle vždy v neděli v 9.20.

Večírky a ostatní setkání
19. 2. Večírek – kaz. Dalimil Staněk

Nedělní besídka
V únoru budou na programu novozákonní témata.

Biblické hodiny (18.00)
1. 2. vik. Vojtěch Barot
8. 2. vik. Vojtěch Barot
15. 2. br. Josef Vávra
22. 2. vik. Vojtěch Barot
1. 3. kaz. Karel Hůlka

Zkoušky pěveckého sboru
Středa 19.00 – 20.30

Dorosty i mládež
Mládež – pondělí 17.30 – 19.30
Malý dorost – úterý 17.00 –19.00
Velký dorost – čtvrtek 17.00 – 19.00

Dětský pěvecký sboreček
Dle oznámení.

Klub rodičů a dětí
Každou středu – 9.30.

On-line biblická skupinka
Pátek 20.00, odkaz pro připojení je vždy na webových stránkách sboru.

Setkání seniorů
12. 2. v 10.00.

Vizitace
3.–5. března nás čeká řádná vizitace. Vizitaci budou provádět členové Rady CB bratr Jan Drahokoupil ml. a bratr kazatel Roman Toušek, kontrolu hospodaření provede sestra Lydie Boszczyková. Průběh vizitace a možnost setkání členů s vizitátory bude ještě upřesněn. Prosíme, sledujte oznámení.

Výroční členské shromáždění
V neděli 26. března v 15 hodin bude Výroční členské shromáždění, prosíme, rezervujte si tento termín ve svých kalendářích.

Brusleníčko
Bruslíme stále za Lužánkami za 100 Kč v neděli od 15.00 do 20.00 hod. Informace ochotně podá Tomáš Kotrbatý (605 307 274).

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.